

Az 5/2017. (III.10.) számú AB határozat rögzíti, hogy a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdése alkalmazásában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből eredő alkotmányos követelmény, hogy az ott meghatározott határidő leteltét követően szankció nem szabható ki.

A Társaság 2017. július 10. napján kelt kérelmében a 2013 tárgyúvra vonatkozó csatornabírság kapcsán indítványozta az elsőfokú határozat felügyeleti eljárás körében történő felülvizsgálatát.

A Társaság bejelentésre a **Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság** (székhely: 1149 Budapest, Mogyoródi út 43., a továbbiakban **BM OKF**) másodfokú vízvédelmi hatóságként, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 115. §-a szerint 2017. augusztus 21. napján hivatalból felügyeleti eljárást indított, majd **35000/9148-4/2017.ált.** számú határozatával (F5. sz. melléklet) a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság **2013. tárgyév vonatkozásában csatornabírságot kiszabó, 35100-841-3/2015. ált. számú elsőfokú döntését az 5/2017. (III.10.) számú AB határozatra hivatkozással megsemmisítette.**

Ezt követően a **BM OKF** a [REDACTED] rt. keresete alapján a 35000/9148-4/2017.ált. számú határozatát **35000/9148-5/2017.ált. számú döntésével visszavonta** (F6. sz. melléklet) és a döntés elleni bírósági felülvizsgálat lehetőségét a Társaság esetében jogsértő módon kizárta.

A jogorvoslati lehetőség elvonása miatt a Társaság 2018. május 10. napján a **BM OKF 35000/9148-5/2017.ált. számú határozata ellen felügyeleti eljárást kezdeményezett, amelynek eredményeképpen a Belügyminiszter, mint a BM OKF felügyeleti szerve BM OKF 35000/9148-4/2017.ált. és 35000/9148-5/2017.ált. számú határozatait BM/7260-6/2019. számú végzésével** (F7. sz. melléklet), a Ket. 115. § (2) bekezdése alapján megsemmisítette és **BM OKF-et új eljárás lefolytatására utasította.**

A Belügyminiszter egyben megállapította, hogy **BM OKF 35000/9148-5/2017.ált. számú határozatában megsértette felperes jogorvoslatihoz való jogát, valamint, hogy BM OKF döntései joghatások kiváltására alaki érvénytelenségi hibák miatt nem alkalmasak.**

Ezt követően küldte meg **BM OKF 35000/9148-9/2017.ált. számú levelét** (F8. sz. melléklet) a Társaságnak, amelyben - arra hivatkozva, hogy ismételten megvizsgálva a Társaság 2017. július 10. napján kelt kérelmét megállapította, hogy a 2013 tárgyúvra vonatkozó csatornabírság kiszabása a bírósági határidő meghaladása ellenére nem sértett csatornabírsággal kapcsolatos jogszabályt - **tájékoztatta a Társaságot arról, hogy a felügyeleti eljárás megindításának nincs helye.**

A Belügyminiszter, mint felügyeleti szerv **BM OKF-et új eljárásra utasító, BM/7260-6/2019. számú végzése ellenére kiadott, 35000/9148-9/2017.ált. számú tájékoztató levél ellen a Társaság kereseti kérelmet terjesztett elő.**

A **Fővárosi Törvényszék**, mint első fokon eljáró bíróság 2019. szeptember 12. napján kelt és 2019. október 16. napján **jogerőssé vált 15.K.32.723/2019/4. számú végzésével** (F9. sz. melléklet) úgy döntött, hogy a **BM OKF 35000/9148-9/2017.ált. számú tájékoztató levelét tartalma szerint közigazgatási cselekményként közigazgatási perben bírálja el.** A végzés ellen **BM OKF fellebbezést nem terjesztett elő.** A végzés jogerőre emelkedését megállapító, **15.K.32.723/2019/6. számú végzést F9. szám alatt csatolom.**

A Fővárosi Törvényszék 17.K.701.519/2020/7. számú ítéletében (F10. sz. melléklet) a BM OKF 35000/9148-9/2017. ált. számú közigazgatási cselekményét **megsemmisítette** és BM OKF-et új eljárásra kötelezte. BM OKF a Fővárosi Törvényszék ítélete ellen a Kúria előtt felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú végzésével (F2. sz. melléklet) a Fővárosi Törvényszék ítéletét **hatályon kívül helyezte** és a Fővárosi Törvényszéket új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította **azzal az iránymutatással, hogy a megismételt eljárás során köteles a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást megszüntetni.**

A Kúria döntésének elvi tartalmaként kiemelte, hogy *„A felügyeleti szerv akkor köteles döntést hozni, ha a hatóság döntése jogszabályt sért. Ennek hiányában elegendő az ügyfelet levélben értesíteni, amely ellen közigazgatási per nem indítható.”*

A Kúria a felülvizsgálati eljárása során **tárgyaláson kívül hozta meg döntését.**

Ezt követően a Fővárosi Törvényszék, mint első fokon eljáró bíróság a Kúria kötelező iránymutatása alapján, megismételt eljárásában 2021. május 21. napján meghozta a 17.K.703.711/2021/2. számú végzését (F3. sz. melléklet), amelyben a **peres eljárást megszüntette.**

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Kúria határozata ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak, valamint a Kúria végzése ellen a Kp. 112. § (2) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

A Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító, Kfv.III.37.028/2021/6. számú döntésével szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésére álláspontunk szerint azért van lehetőség, mert az alapjogsérelem magával a hatályon kívül helyező és a bíróságot új eljárásra utasító határozattal függ össze, illetve azért, mert a Kúria döntése nem engedett mérlegelést az alsóbb fokú bíróság számára a meghozandó új határozat tekintetében, vagyis tartalma szerint a hatályon kívül helyező végzést az eljárást lezáró döntésnek kell tekinteni.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú végzése elektronikus úton, 2021. április 26. napján került kézbesítésre, ezért nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

Az alkotmányjogi panaszt az aláírás napján elektronikus úton beadtuk a Fővárosi Törvényszékre, mint az ügyben elsőfokon eljáró bíróságra, az erről szóló igazolást F11. számon csatolom, továbbá az alkotmányjogi panaszt a tisztelt Alkotmánybírósághoz postai úton is megküldtük.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Társaság a Kúria felülvizsgálati eljárásában felperesként vett részt.

e) **Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta**

A Fővárosi Törvényszék 17.K.701.519/2020/7. számú ítéletében megállapította, hogy BM OKF megsértette a Társaság Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, valamint az Ákr. IX. fejezetében biztosított jogorvoslati jogát.

A Belügyminiszter, mint felügyeleti szerv ugyanis BM/7260-6/2019. számú végzésében új eljárásra utasította BM OKF-et, amely végzés alapján BM OKF-nek az Ákr. 104. § (1) bekezdés c) pontja szerint eljárási kötelezettsége keletkezett. A megismételt eljárásban BM OKF-nek az Ákr. 111. §-ára is figyelemmel, az Ákr. 80. § (1) bekezdésben meghatározott formában, azaz határozatban vagy végzésben kellett volna döntést hoznia, amely döntési forma elmulasztása a Társaság hatósági döntéssel szembeni jogorvoslati jogának sérelmét eredményezte.

A Fővárosi Törvényszék 17.K.701.519/2020/7. számú ítéletében azzal az iránymutatással utasította BM OKF-et a megismételt eljárás lefolytatására, hogy annak során az Ákr. 80. § (1) bekezdése szerinti formában hozzon döntést, amely ellen a törvényben meghatározott jogorvoslati jogot biztosítani kell.

A Kúria a **Társaság jogorvoslati jogát** a Fővárosi Törvényszék jogorvoslati jogot orvosló, 17.K.701.519/2020/7. számú ítéletének jogsértő módon történő hatályon kívül helyezésével és a per kötelező megszüntetésének előírásával **véglegesen elvonta**.

A Társaság jogorvoslathoz való jogát és a tisztességes eljárás követelményét sértette álláspontunk szerint, hogy a **Kúria nem tartott tárgyalást**, majd a felülvizsgálati eljárását lezáró döntésében olyan, mérlegelést nem tűrő iránymutatást adott, amelyből kizárólag a Társaság keresetének elutasítása következhetett. **A tárgyalás tartásának elmaradása a Kúria döntését érdemben befolyásolta.**

Ennek kapcsán hivatkozni kívánok a Kp. 121. §-ához fűzött jogszabályi kommentárra, amely hangsúlyozza: *„Megjegyezhető továbbá, hogy abban a nagyon ritka esetben, amikor a Kúria akár a bíróság, akár az alperesnek adandó iránymutatásában mérlegelést nem tűrő módon olyan iránymutatást tervez adni, amelyből csak és kizárólag felperes keresetének elutasítása következhet, a Kp. 77. § (1) bekezdéséből levezethetően nem bírálható el az ügy tárgyaláson kívül, mert ilyen esetben a fenti EJEK- és alkotmánybírósági gyakorlatra figyelemmel mindenképp szükségesnek kell ítélni a tárgyalás tartását, ahol még a tárgyalás eredményétől függően akár meg is változhat a Kúria álláspontja a tárgyalás berekesztéséig, és határozata meghozataláig.”*

A Kúria a tisztességes eljárás követelményét sértve, tárgyalás mellőzésével, így nem megfelelően feltárt tényállás alapján jutott arra a téves következtetésre, hogy a BM OKF levele közigazgatási perben történő elbírálásának nem lett volna helye. Ha a Kúria megfelelően tisztázza a tényállást, megállapításra került volna, hogy a megismételt felügyeleti eljárást lezáró döntéssel szemben a Társaság jogszerűen élt jogorvoslattal, és a BM OKF levelének közigazgatási perben történő elbírálhatósága hiánya miatt nem kerülhetett volna sor a Fővárosi Törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezésére és a per kötelező megszüntetésének előírására.

A Kúria a Társaságnak – a BM OKF által többször is megsértett – a jogorvoslati jogát ezzel végleg elvonta, amelyek következtében az 5/2017. (III.10.) számú AB határozat szerinti alkotmányos követelmény alapján jogsértő, csatornabírságot kiszabó döntés felülvizsgálatát nem kezdeményezheti.

Egyebekben szükséges utalni arra, hogy a Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú végzésében tartalmát tekintve a Fővárosi Törvényszék 15.K.32.723/2019/4. számú, 2019. október 16. napján jogerőre emelkedett végzésben foglaltakat vizsgálta felül, amelyre álláspontunk szerint a Kp. 116. § a) pontja alapján nem lett volna lehetősége. A Kúria ezen jogsértése szintén a jogorvoslathoz való jog, mint alapjog olyan sérelmét jelenti, amely a Kúria döntését érdemben befolyásolta.

Vagyis mivel a Fővárosi Törvényszék az elsőfokon jogerőre emelkedett, 15.K.32.723/2019/4. számú végzésében már döntött a BM OKF levelének közigazgatási perben történő elbírálhatóságáról, ezen kérdés felülvizsgálata miatt a Kúria a Kp. 116. § a) pontját sértő módon döntött a Fővárosi Törvényszék 17.K.701.519/2020/7. számú ítéletének hatályon kívül helyezéséről és a Fővárosi Törvényszék új eljárásra utasításáról azzal az iránymutatással, hogy a Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárása során köteles a Kp. 81. § a) pontja alapján az eljárást megszüntetni, mert a BM OKF levelével szemben közigazgatási per nem indítható.

Mindezek alapján elmondható, hogy a Kúria eljárása során bekövetkezett alapjogsérelem, így mind a tisztességes eljárás, mind a jogorvoslathoz való jog megsértése a Kúria döntést érdemben befolyásolta.

f) Annak bemutatása, hogy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Álláspontunk szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy olyan hatósági döntés, amelynek jogsértő jellege alkotmányos követelmény alapján megállapítható, a jogsértő döntést hozó hatóság felügyeleti szerve által, ügyfél bejelentése alapján indított felügyeleti eljárásában felülvizsgálatra kerüljön az alkotmányos követelményben megállapított jogsértés megszüntetése érdekében.

A felügyeleti szervnek ugyanis álláspontunk szerint nincs lehetősége az alkotmányos követelményben foglaltak felülmérlegelésére, így amennyiben alkotmányos követelmény szerint a hatósági határozat jogsértő jellege megállapítható és arról a felügyeleti szerv az ügyfél bejelentése alapján tudomást szerez, a jogsértésre hivatkozó bejelentés alapján a felügyeleti szervnek kötelessége a felügyeleti eljárás megindítása és annak körében a jogsértés orvoslása.

A Kúria eljárása során az alkotmányos követelmény alapján megállapítható jogsértést figyelmen kívül hagyta és a felügyeleti eljárás alapesetét tekintette az ügy elvi tartalmának, vagyis azt, amikor a felügyeleti szerv saját hatáskörben mérlegeli, hogy történt-e jogsértés, és ezért szükséges-e az eljárás megindítása.

A Kúria eljárásának tárgyát képező bírósági döntés ugyanakkor olyan hatósági eljárás felülvizsgálatára irányult, amely esetben a felügyeleti eljárás lefolytatására a BM OKF köteles volt, ugyanis

- a Társasággal szemben kiszabott bírsághatározat jogsértő jellege az 5/2017. (III.10.) számú AB határozat szerinti alkotmányos követelmény alapján megállapítható volt, így a jogsértés fennállását illetően BM OKF-nek nem volt mérlegelési lehetősége,
- a felügyeleti eljárás megindítására BM OKF-et a Belügyminiszter, mint felügyeleti szerv BM/7260-6/2019. számú végzésében kifejezetten utasította.

A jogorvoslati jog szempontjából **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** továbbá, hogy **közigazgatási perben elbíráható-e a közigazgatási hatóság tájékoztató levele, amely tartalmát tekintve eljárást lezáró döntésnek minősül.**

A 35000/9148-9/2017.ált. számú levél álláspontunk szerint tartalmát tekintve a BM OKF Belügyminiszteri utasítása alapján lefolytatott, megismételt felügyeleti eljárást lezáró döntés. Így a Fővárosi Törvényszék – különösen a Kp. 4. § (6) bekezdésében és a Kp. 45. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel – helyesen járt el, amikor 15.K.32.723/2019/4. számú végzésében a levél közigazgatási perben történő elbíráhatóságáról határozott.

A Fővárosi Törvényszék eljárásának jogszerűségét a bírói gyakorlat is alátámasztja.

Az **1/2009. számú Közigazgatási Jogegységi Határozat I. pontja** ugyanis kifejezetten rögzíti, hogy *„A bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (1) és (2) bekezdése alapján a téves formában meghozott közigazgatási döntést, illetve a nem alakszerű formában megjelenő közigazgatási aktust hivatalból a tartalma szerinti eljárásban vizsgálja felül.”*

Szükséges hangsúlyozni továbbá, hogy a Kp.-nek a Fővárosi Törvényszék 15.K.32.723/2019/4. számú végzése meghozatalakor hatályban lévő 4. §-a a közigazgatási jogvita tárgyát és a közigazgatási cselekmény fogalmát jóval tágabb körben határozta meg, mint a közigazgatási hatósági eljárás korábbi szabályait megállapító, 2017. december 31. napjáig hatályban lévő 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.).

A Kp. 4. § (1) bekezdése kimondja, hogy

„A közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége.”

A Kp. 4. §-ához fűzött miniszteri indokolás kiemeli: *„A közigazgatási tevékenység fogalma a perrendtartás egyik központi eleme, amelyen keresztül a perrendtartás a bírói utat megnyitja. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét és az egyéb, közigazgatási jogvisztonnyal kapcsolatos jogvitát a bíróság közigazgatási perben bírálja el. A közigazgatási tevékenységnek három fogalmi eleme van. Az első az, hogy a tevékenységet közigazgatási szerv végzi. A második fogalmi elem a tevékenység közigazgatási jog általi szabályozottsága. A harmadik fogalmi elem, hogy a közigazgatási tevékenység lehet egyrészt tevőleges, ez a közigazgatási cselekmény, de megvalósulhat mulasztással is, amikor a közigazgatási szerv a jogszabály által előírt cselekmény megvalósításáról nem gondoskodik. A közigazgatási cselekmény fontos jellemzője, hogy joghatást vált ki.”*

A Fővárosi Törvényszék 15.K.32.723/2019/4. számú végzésében hivatkozott a 3.Kpkf.670.547/2018/3. számú végzésére, amely szerint **a Kp. hatálybalépése a közigazgatás tevékenységével szembeni jogvédelem kiterjesztésével járt, a törvény előterjesztői indokolása szerint a hatékony jogvédelem elvének minél szélesebb körű érvényre juttatása volt a cél.**

Ez, mint a jogvédelem hézagmentességének biztosítása révén is megvalósuló cél, azt is jelenti, hogy a közigazgatás által okozott jogsérelmek a közigazgatás cselekvésének formájától függetlenül bíróság elé vihetők.

A fentieket figyelembe véve álláspontunk szerint a Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú végzésében tévesen és a Kp. 4. § (6) bekezdését, valamint a Kp. 45. § (2) bekezdését sértő módon jutott arra a következtetésre, hogy BM OKF levele nem minősül felügyeleti eljárásban hozott döntésnek, azért azzal szemben közigazgatási per nem indítható.

A Kúria érvelését azzal támasztotta alá, hogy a Belügyminiszter új eljárásra utasító döntése konkrét előírást nem tartalmazott arra nézve, hogy BM OKF-nek kell-e döntést hoznia, amennyiben igen, úgy milyen tartalmút.

Álláspontunk szerint a Belügyminiszter felügyeleti jogköre az új eljárásra utasításra, és nem új döntés meghozatalának előírására vonatkozik, ez utóbbi előírásnak egyebekben nincs is jogszabályi alapja, különösen azért, mert a döntés meghozatala az új eljárásra utasítás automatikus következménye.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Tisztességes bírósági eljáráshoz való jog:

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Jogorvoslathoz való jog:

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Kúria alábbiakban részletesen kifejtett okokból jogsértő, Kfv.III.37.028/2021/6. számú döntése a Társaság jogorvoslati jogának megalapozatlan elvonása és a tisztességes eljárás követelményének megsértése miatt álláspontunk szerint alaptörvény-ellenes.

Elsőként megjegyezni kívánjuk, hogy a Társaság jogorvoslati jogát az előzményi eljárások során BM OKF rendszeresen megsértette, elsőként akkor, amikor a bírsághatározatot megsemmisítő döntését visszavonó 35000/9148-5/2017.ált. számú határozatában a jogorvoslat lehetőségét kifejezetten kizárta. Ennek orvoslásképpen a Belügyminiszter BM OKF-et új eljárásra utasította, amely megismételt eljárás lefolytatásának és a kötelező döntési formának a mellőzése miatt BM OKF a Társaság jogorvoslati jogát ismételten megsértette. A Fővárosi Törvényszék 17.K.701.519/2020/7. számú ítéletében BM OKF-et új eljárásra utasította azzal az iránymutatással, hogy a megismételt eljárásban az Ákr. 80. § (1) bekezdés szerinti formában kell döntést hozni, amelyben a törvényben meghatározott jogorvoslati jogot biztosítani kell.

A Kúria a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte, ezáltal a Társaság jogorvoslati jogát ismételten és immár véglegesen elvonta.

Álláspontunk szerint a Kúria döntése az alábbi jogszabályi rendelkezések megsértése miatt jogsértő, ezért a **Társaság jogorvoslati jogának megalapozatlan elvonása okán a Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú döntése alaptörvény-ellenes.**

Az 5/2017. (III.10.) számú AB határozat az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből eredő alkotmányos követelményként fogalmazza meg, hogy a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól szóló 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdésben meghatározott határidő leteltét követően szankció nem szabható ki.

A 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendeletnek a bírsághatározat kiszabásakor hatályban lévő 33. § (1) bekezdése értelmében csatornabírság a tárgyévét követő év június 30-áig szabható ki.

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság 2013 tárgyév vonatkozásában csatornabírságot kiszabó határozata 2015. február 27. napján kelt, vagyis a 2013 tárgyévi csatornabírság esetén a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdés szerinti határidőt, azaz 2014. június 30. napját követően.

Megállapítható tehát, hogy a **Társasággal szemben, 2013 tárgyév vonatkozásában, a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdés szerinti határidő meghaladása miatt jogsértő módon került sor csatornabírság kiszabására.**

Az Ákr. 121. § (2) bekezdése értelmében *„Ha a hatóság döntése jogszabályt sért, a felügyeleti szerv legfeljebb egy ízben - a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 5/A. §-ába ütköző esetben a büntetőügyben hozott határozat közlésétől számított egy éven belül, a (3) bekezdésben meghatározott időtartamon túl is - azt megváltoztatja vagy megsemmisíti, és szükség esetén a döntést hozó hatóságot új eljárásra utasítja.”*

Tekintettel arra, hogy az **Ákr. 121. § (2) bekezdése jogszabálysértő döntés esetén a felügyeleti jogkör gyakorlását nem mint lehetőség rögzíti**, vagyis nem azt írja elő, hogy a felügyeleti szerv a jogszabálysértő döntést megváltoztathatja vagy megsemmisítheti, ezért álláspontunk szerint BM OKF-nek a jogszabályi határidőn túl kiszabott, így alkotmányos követelménybe ütköző, jogsértő bírsághatározat megsemmisítése érdekében felügyeleti jogkörét gyakorolnia kellett volna.

BM OKF felügyeleti jogkörének gyakorlását a fentiekén túl a **Belügyminiszter BM/7260-6/2019. számú végzésében kötelező jelleggel előírta, amikor BM OKF-et új (felügyeleti) eljárás lefolytatására kötelezte.**

Az Ákr. 121. §-ához fűzött jogszabályi kommentár a felügyeleti eljárás kikényszeríthetősége körében kifejti: *„Az Ákr.-t közvetlenül megelőző Ket. alapján kialakult bírói gyakorlat elkezdett új utakat keresni, megbontva a felügyeleti eljárás kikényszeríthetőségének abszolút tilalmát (FKMB 33.Kpk.45.760/2014/2.). A bírói gyakorlat továbbra is elismerte, hogy maga a Ket. 115. § (1) bekezdése feljogosította, de nem kötelezte a felügyeleti szervet a felügyeleti eljárás megindítására. (...) Abból azonban, hogy a Ket. 95. §-a szerint a döntés-felülvizsgálati eljárások esetén is alkalmazni kellett a Ket.-ben foglalt általános szabályokat, a bírói gyakorlat azt vezette le, hogy nem volt eleve kizárható*

a döntés-felülvizsgálati eljárások esetében sem a Ket. azon szabálya, amely az eljárás megindítását bizonyos esetekben [Ket. 29. § (2) bekezdés] kötelezővé tette. Jogszabály kötelezően előírhatta a felügyeleti szerv eljárását, a közigazgatási szerv hierarchikus felettes szerve kötelezhette a felügyeleti eljárás lefolytatására az alárendelt közigazgatási szervet, és a súlyos károk elhárítása érdekében is felléphetett egy hatóság felügyeleti jogköreit gyakorolva.”.

A fentiek alapján tehát BM OKF-nek egyrészt a bírsághatározat jogsértő jellege, másrészt a Belügyminiszter kötelező utasítása alapján a felügyeleti eljárását le kellett volna folytatnia, e körben mérlegelési lehetősége az előzményekre tekintettel nem volt.

Kúria a fenti előzményeket és jogszabályi előírásokat figyelmen kívül hagyta és kizárólag a felügyeleti eljárás alapesetét vizsgálta, ezért jogsértő módon állapította meg, illetve tévesen jutott arra a következtetésre, hogy mivel a BM OKF nem tárt fel jogsértést, ezért a 35000/9148-9/2017. ált. számú levele nem minősül felügyeleti eljárásban hozott döntésnek, így azzal szemben közigazgatási per nem indítható.

A Fővárosi Törvényszék 17.K.701.519/2020/7. számú ítéletében az előzmények alapján BM OKF levelét a Kp. 4. § (6) bekezdése és a 45. § (2) bekezdése alapján, annak tartalma szerint, vagyis mint a felügyeleti eljárást lezáró, ugyanakkor az Ákr. 80. § (1) bekezdése szerinti határozat, vagy végzés formát mellőző döntést vizsgálta, azt megsemmisítette és BM OKF-et, a Társaság jogorvoslati jogának gyakorlását lehetővé tevő, Ákr. 80. § (1) bekezdése szerinti döntési forma meghozatalának előírásával új eljárás lefolytatására kötelezte.

Mivel a Kúria az előzményi tényállás téves megállapítása miatt a felügyeleti eljárás alapesetéből indult ki és BM OKF levelének közigazgatási perben történő felülvizsgálatát jogsértőnek tartotta, ezért a Fővárosi Törvényszék – Társaságnak a jogorvoslati jogát biztosító – ítéletét hatályon kívül helyezte a per kötelező megszüntetésének előírásával egyidejűleg, így a Társaság a jogorvoslati jogát a Kúria jogsértő módon végleg elvonta, ezért döntése alaptörvény-ellenes.

Itt szükséges megjegyezni, hogy álláspontunk szerint a Kúria az eljárása során tartalmát tekintve a Fővárosi Törvényszék 15.K.32.723/2019/4. számú, jogerős végzésében foglaltakat, vagyis a BM OKF levelének közigazgatási perben történő elbírálása tárgyában hozott bírósági döntést vizsgálat felül.

Álláspontunk szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásának tárgya nem a BM OKF levelének közigazgatási perben történő elbírálhatósága volt (hiszen azt a Fővárosi Törvényszék a 15.K.32.723/2019/4. számú, jogerős végzésében már kimondta), hanem annak vizsgálata, hogy a BM OKF levelét a Fővárosi Törvényszék, mint közigazgatási cselekményt közigazgatási perben miként bírálta el, jogszerű volt-e az eljárása.

Mivel a Kp. 116. § a) pontja alapján a 15.K.32.723/2019/4. számú végzés, mint elsőfokon jogerőre emelkedett határozat ellen nincs helye felülvizsgálatnak, a Kúria hatáskörét túllépve, jogalap nélkül, a tisztességes eljárás követelményét megsértve járt el, amely jogsértő eljárása a döntésének alaptörvény-ellenességét eredményezi.

A tisztességes eljárás elvét sérti, ezért alaptörvény-ellenes volt a Kúria eljárása végül azért, mert végzésében a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Törvényszéket új eljárásra utasította a per kötelező megszüntetésének előírásával úgy, hogy ezt megelőzően eljárása során mellőzte a tárgyalás tartását.

Hivatkozva a Kp. 121. §-ához fűzött jogszabályi kommentárban foglaltakra hangsúlyozni szükséges, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete, tekintettel a Kúria hatályon kívül helyező és a per megszüntetését kötelezően előíró végzésére, a felülvizsgálati eljárásban nem lett volna elbírálható tárgyaláson kívül, mert ilyen esetben a Kp. 77. § (1) bekezdéséből levezethetően, illetőleg az EJEK- és alkotmánybíróági gyakorlatra figyelemmel mindenképp szükségesnek kell ítélni a tárgyalás tartását, ahol még a tárgyalás eredményétől függően akár meg is változhat a Kúria álláspontja a tárgyalás berekesztéséig, és határozata meghozataláig.

A fentiek alapján álláspontunk szerint a Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú végzése – és a Fővárosi Törvényszéknek a Kúria végzésében foglalt kötelező iránymutatás alapján meghozott, eljárást megszüntető, 17.K.703.711/2021/2. számú végzése – megalapozatlanul vont el a Társaság jogorvoslati jogát, továbbá a Kúra eljárása több szempontból is sértette a tisztességes eljárás követelményét, ezért kérjük, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság ezen bírósági döntéseket azok alaptörvény-ellenesége miatt az Abtv. 43. § (1) bekezdés alapján megsemmisíteni szíveskedjen.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, ezért 2021. május 21. napján a Fővárosi Törvényszék a Kúria kötelező iránymutatása alapján, 17.K.703.711/2021/2. számú végzésében a peres eljárás megszüntetéséről határozott, amely végzés 2021. június 16. napján jogerőre emelkedett.

b) Ügyvédi meghatalmazás, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A képviseleti jogosultságot igazoló ügyvédi meghatalmazást F1 számon csatolom.

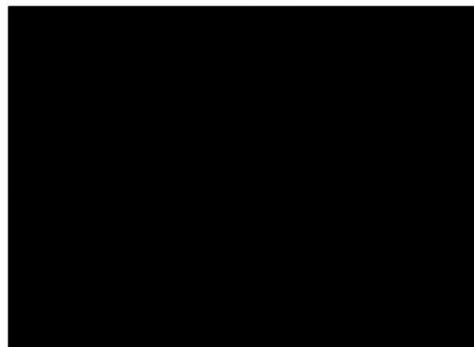
c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő [REDACTED] nevében, az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel ezúton nyilatkozom, hogy:

a [REDACTED] az alkotmányjogi panasz indítványával összefüggésben nevének és személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

A Társaság a Kúria eljárásában felperesként vett részt, amelyet a Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú végzésének első oldala is rögzített.



Mellékeltek:

- F1 Ügyvédi meghatalmazás
- F2 Kúria Kfv.III.37.028/2021/6. számú végzése
- F3 Fővárosi Törvényszék eljárást megszüntető 17.K.703.711/2021/2. számú végzése és a végzés jogerőre emelkedését megállapító, 17.K.703.711/2021/3. számú végzése
- F4 Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság 35100-841-3/2015. ált. számú, csatornabírságot kiszabó határozata
- F5 BM OKF 35000/9148-4/2017.ált. számú döntése
- F6 BM OKF 35000/9148-5/2017.ált. számú döntése
- F7 Belügyminiszter BM/7260-6/2019. számú végzése
- F8 BM OKF 35000/9148-9/2017.ált. számú tájékoztató levele
- F9 Fővárosi Törvényszék 15.K.32.723/2019/4. számú végzése és a végzés jogerőre emelkedését megállapító, 15.K.32.723/2019/6. számú végzése
- F10 Fővárosi Törvényszék 17.K.701.519/2020/7. számú ítélete